

Bon-BOM

2015. január | A Bolyai Önképző Műhely lapja | 5. évfolyam, 4. szám

NYUGATOS SZTORIK

2. oldal

ONOMASZTIKA

4. oldal

AZ ÉBREDŐ ERŐ

6. oldal

ÉRIK A GYÜMÖLCS

9. oldal

Amit biztosan nem tudsz a Nyugatosokról

Volt egy tétel irodalom érettségien, amit senki sem akart kihúzni: *Nyugat (1908–1941)*. Illyés Gyula, Babits Mihály, Ady Endre, Németh László, Nemes Nagy Ágnes – és még sorolhatnám, kik tartoztak a nyugatos nemzedékekbe.

Vajon miért féltünk annyira ettől a tételtől, amikor „csak” a legismertebb költőkről kellett beszélnünk? Elvégre az életrajzokat a kisujjunkból rázzuk ki: Ady szerette a nőket, az alkoholt, Párizst, na meg remélhetőleg Lédát; Kosztolányi Csáth Géza unokatestvére volt; Pilinszky pedig már az *Újhold*-szárnyat képviselte.

És itt talán ennyi is. Tudunk róluk sokkal többet? Ismerünk néhány irodalmi klisé, ráadásul hajlamosak vagyunk ezek alapján megítélni, ki milyen költő volt. A következőkben néhány botrányszámba menő életrajzi pikantériával szeretném igazolni, hogy nem csak Adynak voltak bizarr fordulatok az életében.

Kezdjük az egyik nagy kedvenccel, Szabó Lőrincel. Nyomorgó, fordításokból élő költő volt, amikor Babits felfigyelt rá és a lakásába fogadta, hamarosan pedig szoros barátságot kötött Lőrincel. Mellékes információ: már akkoriban szárnyra kaptak a pletykák, hogy vajon több volt-e a két férfi közt a barátság.

A történet Tanner Ilona megjelenésével válik igazán érdekessé. Lőrinc

figyelt fel először Ilonára, azonnal udvarolni is kezdett neki. A kapcsolatukat a „nagyon modern” kifejezéssel szokták illetni. A költő már a menyasszonyaként emlegette Ilonát, amikor rájött, hogy Babitsnak is tetszik a nő. A két férfi ezt elegánsan lerendezte egymás között: Lőrinc tulajdonképpen átengedte a szeretett hölgyet az idősebb, bálványozott „írófejedelemnek”. Az egyezés megkötött, Szabó Lőrinc felhívta telefonon Ilonát, és tudatta vele a tényeket. Aztán átadta a kagylót Babitsnak, aki megállapodott a házasságkötésben Ilonával.

Az esküvő után a két férfi elhidegült egymástól. Később, mikor már Lőrinc is megházasodott, összeültek négyesen, Ilonával és Szabó Lőrincnével, de nem sikerült tisztázni semmit, mivel Babits akkoriban nyilvánosan nagyobb költőnek nevezte Kosztolányit Szabó Lőrincnél, amiért utóbbi végig sértődött. Pár év múlva újra próbálkoztak, ezúttal kettesben, minden rendben is ment, egészen addig, amíg Ilona meg nem tiltotta Babitsnak, hogy ismét Lőrincel barátkozzon. 1941-ben Babits meghalt, ebből az alkalomból írta meg Szabó Lőrinc *Babits* című versét, amely (véleményem szerint) a magyar irodalom egyik legszebbje.

József Attila és Illyés Gyula majd egy évtizedes barátsága is egy nő, Kozmutza Flóra miatt ment tönkre. Attila szerelmeiről azért tudunk

ezt-azt, hála a rengeteg versnek, no meg az *Én, József Attila* című musicalnek. Attilának a nők terén nem sok sikere volt: Vágó Márta elhagyta, Gyömrői Edit sosem szerette (ami miatt a férfi késsel támadt Editre).

Flórát 1937-ben ismerte meg, és második találkozásukkor sírva kérte meg a kezét. Flóra már ekkoriban is inkább Illyéshez vonzódott, ám Gyula még nem vált el az első feleségétől, ezért Flóra igent mondott Attilának. Ehhez erősen hozzájárult az is, hogy Attila öngyilkossággal fenyegetőzött, ha esetleg Flóra visszautasítaná.

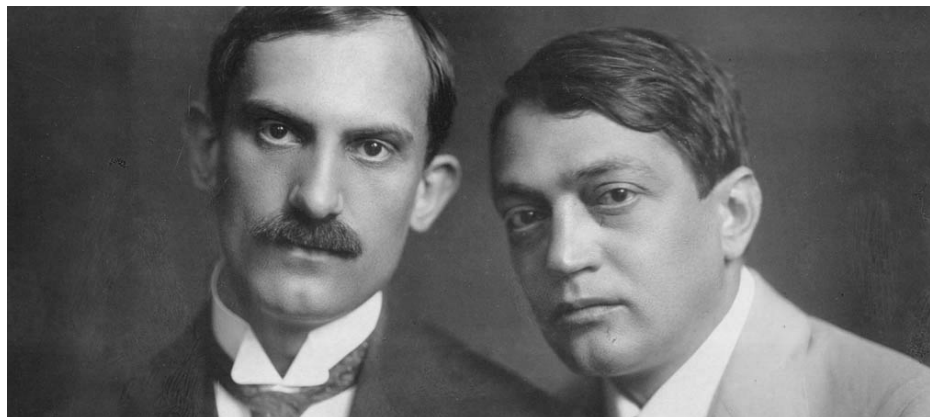
Később Flóra visszavonta az Attilának tett ígéretét, Attila halála után pedig hozzáment Gyulához. Gyakran éri az a vád Illyést, hogy „elszerette” Attila menyasszonyát, valamint hogy emiatt lett Attila öngyilkos.

Végezetül pedig egy rövidke történet a tudatmosósító szerekről: Csáth Géza harminchárom évig élt, mondhatni, hogy a morfium ölte meg. Csáth ideggyógyászati klinikán dolgozott

tanársegédként, így ismerkedett meg a morfiummal. Kosztolányi szerint valószínűleg 1910-ben kezdte el szúrni magát. 1919-ben, mikor már egyértelművé vált a függősége, a bajai kórházban gyógykezelték – volna, de Csáth megszökött. 1919 júliusában, a gyermeke előtt revolverlövésekkel végzett a feleségével, majd mérget vett be, és felvágta az ereit. Ekkor még meg tudták menteni, elmeosztályra zárták, ahonnan ismét megszökött. Budapestre indult, ám csak az akkori demarkációs határvonalig jutott. A katonák nem engedték tovább, ezért méreggel végzett magával.

Mindez természetesen csak a töredéke annak, amit kedvenc költőinkről tudni lehet. Érdeemes belemélyedni az életrajzokba, mert nemcsak jobbak, mint a teleregények, de azt is megtanulhatjuk belőlük, hogy ne az életük alapján skatulyázzuk be a költőket, mert akkor nem marad kiért rajonganunk.

Rákóczi Adrienn

Érdekes-e a névtan tudománya?

Az egyik népszerű témakör a nyelvészek körében a névtan, vagyis a nevekkel kapcsolatos kutatások, vizsgálatok. Cikkemben szeretnék néhány érdekességet mesélni erről a tudományágról.

A névtan – vagy más néven onomasztika – vizsgálati területe nem csak egy tudományra terjed ki: a nyelvészetten kívül érintheti a történettudományt, földrajztudományt, irodalomtudományt, kulturális antropológiát vagy a szemiotikát is.

A névadás minden korban, minden területen jelentős szereppel bír, hiszen a megnevezések, elnevezések a nyelv változatos szókincse, adottságai mellett

az emberek tapasztalatait, gondolatait is tükrözik. Szeretünk mindent szavakba önteni, körülírni, ehhez pedig új szavak, kifejezések, nevek szükségesek, amelyek nagyban gyarapítják a szókincsünket. A névtudomány által vizsgált nevek lehetnek személynevek (keresztnevek, családnevek, ragadványnevek), helynevek (utcanévek, folyónevek, hegynevek, külterületi nevek stb.), állatnevek (például lónevek), írói és művésznevek, intézmények nevei, vagy újságcímek. Ezeknek a tulajdonneveknek a legkülönbözőbb kérdéseit – keletkezését, használatát, történetét, nyelvi jellemzőit, társadalmi és kulturális összefüggéseit, a mindennapokban

betöltött szerepeit – vizsgálja ez a tudományág.

A névtani kutatásokkal többek között az ELTE Magyar Nyelvtörténeti, Szociolingvisztikai, Dialektológiai Tan-
széke foglalkozik, amelynek 1979 óta jelenik meg kiadványa, a magyar névkutatás szakfolyóirata: a *Névtani Értesítő*. Az első három évben két-két szám jelent meg, majd 1982-től a kiadványok száma évi egyre csökkent. 1987 és 1991 között nem jelent meg új kiadás, majd 1991-től ismét folyamatosan, éves szinten publikálták, így mostanra már 37 számmal büszkélkedhet a folyóirat. Ezenkívül más munkák is megjelentek: nagyobb sorozatok (Magyar Személynévi Adattárak, Magyar Névtani Dolgozatok, Magyar Névtani Értekezések), tulajdonnév-szótárak és monográfiák.

A nevek eredetével és jelentésével ebben a félévben találkoztam először, és már az a kevés is felkeltette az érdeklődésem, amit hallottam róla. Olyan izgalmas adatokat tudtam meg, mint például, hogy Vörösmarty a Dalma nevet eredetileg férfinévnek szánta, de a szóvégi *a* miatt nőiesnek találták. Nekem az is újdonság volt, hogy régen a gonosz szellemek megtévesztése miatt a gyermekek úgynevezett letagadóneveket kaptak (*Mavagy, Nemél*); vagy hogy a Sarolta török eredetű, és jelentése 'fehér meny ét'. További különlegesség, hogy a 14. század előtt csupán egyelemű névadás létezett, a családnevek használata csak ezután alakult ki

(például foglalkozásnevekből: Kovács, Szekeres, Szűcs, Vasas). A legnépszerűbb neveknek egyébként sokáig a szentek nevei számítottak: László, Katalin, Erzsébet vagy István.

Az 1970-es években jelent meg az első utónévkönyv, amely összegyűjtötte az összes létező nevet. Ha a szülők olyan nevet szeretnének adni gyermeküknek, amely nem szerepel az utónévkönyvekben, akkor kérvényt kell benyújtaniuk. Ez a kérvény névkutatókhoz kerül, akik több szempontból megvizsgálják, és ha elfogadják, egy új névvel bővül a lista; ha viszont nem, a szülőknek lehetőségük van pereskedni, ha nagyon ragaszkodnak az elképzelésükhöz. A legutolsó, nyomtatott formátumú utónévkönyv 1998-ban jelent meg, a www.nytud.hu honlapján azonban folyamatosan bővítik a jegyzéket.

Búcsúzóul álljon itt a január 9-én ünnepelt nevek az eredete és jelentése.

Marcell: latin eredetű férfinév, jelentése 'Mars istenhez tartozó, neki szentelt'.

Alexia: görög–latin eredetű női név, jelentése 'férfias lelkű segítőtárs, védő'.

Hont: német eredetű férfinév, jelentése 'kutyatartó, kutyabarát'.

Juliánusz: latin eredetű férfinév, jelentése 'Julius nemzetséghez tartozó férfi'.

Zulejka: arab eredetű női név, jelentése 'hercegnő'.

Az Ébredő Remény

A cím nemcsak egy szójáték a legújabb Star Wars és Lucas 1977-es eredetijének alcímei alapján (amely természetesen utalás is lehetne a két film közti jelentős hasonlóságokra), hanem összefoglalhatja a rajongók érzéseit a legújabb filmmel kapcsolatban.

Több mint két héttel a hivatalos premier után a cselekmény részleteire való kitérés nélkül csak annyit mondanék: a film jó, tökéletesen megéri a mozijegy árát, érdemes nagyképernyőn élvezni. A továbbiakban azonban ki fogok térni a történet elemeire, így akiket ez zavar, most lapozzanak tovább.

A film alapvetően megadja – ami a '99-es előzménytrilógiából hiányzott – a kompetens filmalkotást. Minden rajongó, filmkritikus a *Baljós Árnyak* hibáihoz próbálja mérni az idei filmet, hiszen attól is elvárta mindenki, hogy izgalmas folytatása legyen az eredeti trilógiának, ennek ellenére egy olyan sorozatot kaptunk, ami a forgatókönyv-írás alapvető hibáiba esett.

Ehhez képest *Az ébredő Erő* minden hangjegyét eltalálja az izgalmas kalandfilmeknek. Kiváló színészi játék és rendezés mellett a karakterek egyéniséget kapnak, a hős útjának minden lépcsőjét végigjárják. Az új generáció élettel teli, és az első pillanattól kezdve szerethető. Mindezek ellenére a filmnek vannak jelentős hiányosságai is, és helyenként nehéz eldönteni, hogy most folytatást vagy

remake-et (vagy esetleg egy rebootot) látunk a vásznon.

Ami jó: a '77-es film erőssége volt, hogy a karakterek érdekesek, izgalmasak voltak, és ami a legfontosabb, gyönyörűen működtek együtt a vásznon. Rey (Daisy Ridley), Finn (John Boyega) és Poe (Oscar Isaac) között is ugyanilyen izgalmas kapcsolat van. A jól összerakott dramaturgiának köszönhetően a hősök között egyértelművé válik a barátság, és motivációik nemcsak csillagok közti, de belső, lelki útra is elviszik mindhármukat a film során.

Finn szemszögéből megtapasztalhatjuk a korábban csak arctalan katonaseregeként ábrázolt rohamosztigosok hétköznapijait; bebizonyosodik, hogy a janicsártípusú kiképzés és hadseregépítés nem minden esetben működik hibátlanul. Rey történetében beleláthatunk, hogy a galaktikus háborúk milyen hatással vannak egy szinte lakhatatlan sivatagi bolygó éhezőinek életére. – A lezuhant csillagromboló szétszerelői erős párhuzamba állíthatók a kelet-ázsiai olajtankereket bontó éhező gyermekekkel.

Számomra azonban a film legnagyobb pozitívuma a gonosz karakter, Kyo Ren (Adam Driver). Ha bárki elgondolkozna azon, mihez kezd egy gonosz Sith, ha Darth Vader halála után kell gyakorolnia „vallását”, szembenézni azzal, hogy meghalt a valaha

élt legerősebb Nagyúr, aki hosszú évtizedek óta először nyíltan az erő sötét oldalát képviselte, akkor Kylo választ ad minden kérdésre. Han és Leia gyermekeként egyenes ági leszármazottja Anakin Skywalkernek is, így Vader nagyúrra mint nagyapjára hivatkozhat, és minden vágya az ő nyomdoikaiban járni. Huszonévesként nem képes jelenlétével félelmet kelteni az emberekben – maszk mögé bújjik hát, ahogy Vadertől eltanulhatta. Folyamatosan frusztrált, ahogy el is hangzik a filmben, pontosan attól fél, hogy nem lehet olyan erős soha, mint nagyapja. Ezért ideges, dühkitörései során lézerekardjával egész vezérlőpultokat tesz

tönkre, ha nem terve szerint történnek a dolgok. A karakter esetlen, tökéletlen, de tökéletes szeretne lenni – Driver zseniális alakításának és a jelmez tervezőinek köszönhetően számomra Kylo Ren karaktere emiatt az egyik legszínvonalasabb pontja az egész filmnek.

Szintén hatalmas pozitívum, ahogy Abrams a filmsorozattal mára összeforrt jelenséget, az Erőt kezeli. Lucas az előzménytrilógiában a minden élet összekötő, láthatatlan energiát demisztifikálta, vérben úszkáló, mikroszkopikus lényekhez, a midikloriánokhoz kötötte. A rajongók többsége nem örült, hogy a mágiához, a hithez kötődő jelenséget,

amely erőt ad bárkinek, aki hajlandó elcsitítani a lelkét és odafigyelni az élő világ hullámzásaira, egyszerűen kidobták a kukába, és egyfajta kiválasztottsághoz kötötték.

Az *ébredő Erő* egy jelenetében természetesen kiderül, hogy azért nem képes bárki bármikor az erő használatára, de a film során mégis visszanyeri misztikusságát. Ebben a világban újra legenda, hogy egyesek kézmozdulataikkal irányítanak tárgyakat, távolról érzik meg, ha szörnyűségek történnek. Rey egy dohos, pókhálós pincében egy ősi ereklye érintésével érzi meg, hogy szerepe van az erőben, megmagyarázhatatlan látomásokat lát jövőjéről. Pontosan ez a misztikus-mágikus szemlélet hiányzott az előzményfilmekből, és volt felfrissítő az új filmben.

Ami rossz: kell ugyan egy bizonyos mértékű kötődés az eredeti filmekhez, hiszen a kritikusok és a rajongók egyaránt ezt szajkózzák lassan tizenhat éve. Nehezen találta meg ez a film viszont azt, hogy mennyi kapcsolódási pont szükséges. A film cselekményének fordulatai szinte egy az egyben idézik az *Egy új remény* és *A Birodalom visszavág* fordulatait, a főbb jelenetek ugyanazokon a pontokon viszik keresztül a szereplőket. Ezt hiába teszi ízléssel és érthető átfűszerezéssel, nehéz nem észrevenni a hasonlóságokat.

Ide tartozik a régi szereplők felhasználásának problémája. Egyetlen közbevett mondattal nem lehet megmagyarázni, hogy Han Solo miért ugyanaz

a csillagközi csempész, Leia pedig miért ugyanaz a forradalmár háborús stratégia húsz év múlva is, holott az eredeti trilógia felborította addigi életüket. Jó ötlet volt visszahozni az Ezeréves Sólomot, az eredeti filmsorozat ikonikus űrhajóját, de ezzel együtt mintha kötelező lett volna Han Solo és Chewbacca is, és ha már őket beírtuk, akkor pedig kihagyhatatlan Leia, R2-D2 és C-3PO is, így együtt pedig már egy kicsit túl sokan tolonganak az eredeti trilógiából – ez értékes perceket vesz el az említett tehetséges új generáció elől. Ezt személy szerint nem érzem olyan hatalmas hibának, hogy ne tartsam jó filmnek az új alkotást (hiszen a régi szereplők jelenetei mind Kylo Rent magyarázzák, róla pedig elmondtam a véleményem), de tökéletesen megértem azok álláspontját, akik szerint ezek sokat elvesznek a film élvezhetőségéből.

Végző soron mindenképpen ajánlom a filmet mindenkinek, én még másodsorra is hajlandó leszek moziba ülni érte. A film mindenképpen bebizonyította, hogy a Disney képes új életet lehelni a *Star Wars* sorozatba, és reményt kelthet a rajongókban. Azonban a leírt negatívumok hiába nem befolyásolják az új film élvezeti értékét, ha ezek a trilógia folytatásában is felbukkannak (tehát ha a következő film is ugyanennyire nem mer elrugaszkodni az eredeti trilógiától), akkor komolyabb problémákat is okozhatnak.

Kalandozások a filmtörténetben: Az amerikai puszták és pusztuló tájak népe

2003 júniusában az Amerikai Filmintézet rangsorolta a hollywoodi filmtörténet ötven legkarakteresebb hősét és gonoszát. Előbbi listán természetesen jól megszokott nevekkal, a leginspirálóbb művek főszereplőivel találkozhatunk: a *Ne bántsátok a feketerigót!* ügyvédje, a *Csillagok háborúja* magányos farkasa, *Arábiai Lawrence*, *Rocky* és *A bárányok hallgatnak* ügyvédnöje is előkelő sorszámot kapott. Talán idehaza kevésbé ismert, de John Steinbeck regényének filmes adaptációja, az *Érik a gyümölcs* (*The Grapes of Wrath*) családjának vezéregerényisége, Tom Joad is olyan kultikus szerepet tölt be az amerikai kultúrában, ami mérvadónak számít a mai napig.

A múlt század harmincas éveiben az addig jólétben tékozló Egyesült Államok történelmi fordulópont elé érkezett. Az első világháborúból győztesként és pénzügyileg stabilan lépett ki. A húszas évek felszabadult, olykor tivornyázó és jóléti államként megélt társadalmát *A nagy Gatsby* is megénekelte, azonban egyetlen esemény képes volt az iparilag egyre fejlődő és napról napra több felesleget legyártó gazdaságot megingatni és hosszú évekre tönkretenni. Az 1929-es tőzsdepanik milliós szám döntötte romba a lakosság életét, családok mentek tönkre és veszítették el ingatlanjukat, a fejlődés és gyártás leállt. Míg a városokban könnyebb volt akár az éhbért fizető munkát

megtalálni, a kisvárosok, falvak népesége komoly válaszút előtt állt. A helyzetben nem sokat segítettek a kivételesen száraz és fullasztó nyarak, farmok ezrei mentek tönkre.

Ebbe a történelmi pillanatba nyújt betekintést az amerikaiak egyik legmegbecsültebb szerzője, John Steinbeck, 1939-es regényével. A szociográfiai műgonddal kivitelezett alkotás hüen tükrözte, olykor még szépítette is azt a katasztrófális helyzetet, mely hosszú évekig fennállt az Államokban. A korábban még jólétben dúskáló ország lakosainak nagy része kétkezi munkára kényszerült, és ahogy a vadon élő állatok is egyre keresik a füves területeket, egész családok hagyták hátra romba dőlt otthonukat, hogy új lehetőségeket találjanak egy másik államban.

A Joad család eposzi küzdelmeit a regény kiadása utáni évben már színre is vitte az a John Ford, aki a westernfilmek koronázatlan királyaként méltó tiszteletnek örvendhetett. Míg a western általában a 19. században játszódik, és szereplőit legtöbbször a kalandvágy, a felderítetlen és megkaparintható földbirtokok, valamint az aranyláz hajtja, addig a harmincas évek csoportos népvándorlása a túlélésről szólt. Ford minden filmjelenetet igényesen és precízitással kívánt megalkotni. Nehezen kezelhető rendezőként ismerték, aki komoly

stresszhelyzetbe hozta színészeit. A végeredmény azonban őt igazolja: maga Steinbeck is elismerően nyilatkozott a kész műről.

Henry Fonda játssza Tom Joadot, azt az inspiráló alakot, aki a western hagyományát továbbviszi az új évszázadba: optimizmus a legsötétebb időkben is, stabil morális alapok, közössége és családja jólétének szem előtt tartása. Méltó társra talált az anyját alakító Jane Darwellben, akinek szimpatikus, önfeláldozó és családcentrikus hozzáállása szintén az amerikai filmszakma egyik halhatatlan karakterévé tette, mellékszereplői Oscar-díjjal is dícsérték munkáját.

A Joad családra is az „okie”, azaz oklahomai jelzöt tűzték. Az Egyesült Államok középső területeinek egyike Oklahoma állam, mely (Kansas, Nebraska, Missouri, Iowa és a két Dakota közigazgatási egység

társaságában) a Sziklás-hegység és az Appalache vonulata között terül el, hatalmas sík területeken. Itt van a Mississippi és Missouri folyók vízgyűjtőterülete, itt barangoltak néhány évtizeddel ezelőtt a bölénycsordák, itt vezetett végig a marhatelölök útvonala a chicagói mészárszékig. Ez az ún. „Dust Bowl”, mely évente több katasztrofális forgószélet él át, ahol egy erősebb sáskajárás ki tudja pusztítani a bőven termő kukoricatáblákat is. Szokás a területet még hátországnak vagy kenyereskosárnak nevezni, lévén itt az agráripár a fő bevételi forrás, egyszerű emberek élnek, a legközelebbi szomszéd kilométerekkel odébb lakik, a nagyobb városok is eltörpülnek a két óceánpart mentén fekvő metropoliszokhoz képest.

Tom Joad tehát ebből a konzervatív, földhöz és röghöz ragadt társadalomból érkezik, ahol a mindennapi

szokások határozzák meg az embert. Ha valaki tisztességes és dolgoz, akkor már elismert tagja a közösségnek. Tom azonban hátralékkal indul, ugyanis nemrégiben szabadult a börtönből emberölés miatt. Agresszív és viaskodó emberként ismerjük meg. Jellemfejlődése adja a regény és a film központi ívét is, ahogy az énközpontú világlátását felváltja a családjáért érzett felelősség, majd egy univerzális emberi öntudat és empátia megtapasztalása. Ahogy szemtanúja lesz a vele hasonlók elnyomásának, becsapásának és kihasználásának, társadalmi reformokról kezd el gondolkodni, és cselekedetei is egy kollektivista szemléletmódot tükröznek.

Éppen a kommunista eszmékre hasonlító, munkások közötti összefogásra biztató gondolatmenet váltott ki kétségeket a kortársakban. Annak ellenére, hogy 1940-ben a két nagyhatalom egy oldalon állt az európai hadszínteret illetően, már egyre hangsúlyosabbak lettek a vörösuralomról

szóló hangok, és mint ilyen elemeket tartalmazó mű, az *Érik a gyümölcs* (és vele együtt Steinbeck, Ford és Fonda is) a mccarthysta boszorkányüldözés közelébe került. A csőlátású, ideológikus harcot azonban sikerült elkerülni, a regény hamar elnyerte a leglényegesebb elismeréseket, néhány évre rá Steinbeck irodalmi Nobel-díjat vehetett át, Tom Joad üzenete pedig a mai napig visszhangzik az empátiás emberiség panteonjában:

„Ott leszek körülöttetek a sötétségben. Ott leszek mindenütt, akármerre néztek. Ott leszek mindenütt, ahol harcolnak, hogy éhes emberek betevő falathoz jussanak. Ahol rendőr megver valakit, én is ott leszek. Ott leszek a haragos emberek kiáltásában s az éhes gyerekek nevetésében, amikor hallják, hogy kész a vacsora. És ott leszek, amikor a népünk a maga termését eszi, és a maga építette házában lakik.” (Benedek Marcell fordítása)

Lőrincz Gábor

Impresszum

Szerkeszti: Komlói Réka

Munkatársak: Büki Dániel, Lőrincz Gábor, Rákóczi Adrienn, Wágner Gréti

Korrektúra: Mészégető Dorottya, Tóth Anita

Grafikus és tördelő: Büki Dániel

Szerkesztőség: 1148 Budapest, Örs vezér tér 11. fszt. 1.

E-mail: bom@e-nyelv.hu

Honlap (korábbi számokkal): www.bolyaimuhely.hu

Alapítva 2011-ben.

A Bon-BOM című lapot a Médiahatóság 2012 októberében nyilvántartásba vette.

Megjelenik 2015-ben a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával.

Felhívás a „Határ-kövek” elnevezésű konferencián való részvételre

„Barangolások a tudomány (macska)köves útjain”

Harmadik gyalogos szeminárium

A konferencia tervezett időpontja:

2016. március 18. (péntek) 9.00–18.00

Az előadások időkerete legfeljebb 20 perc (15 perc előadás + 5 perc vita), lehetőség szerint Power Pointtal, prezivel és esetleg más segédanyaggal (kép, szobor, könyv, tervrajz, makett) illusztrált prezentációk legyenek. Az előadások tartalmazzanak önálló gondolatokat is az adott témáról, de jelentős tudományos áttörések bemutatása természetesen nem elvárás. A **15 perces előadások** után lehetőség nyílik röviden hozzászólásokra és kérdésekre.

A **jelentkezőket** mindhárom évfolyamból várjuk. Küldjétek el a neveteket, a tervezett előadásotok címét és egy 2000 karakter hosszúságú absztraktot a *racz.mark@gmail.com* e-mail címre **2016. február 20-ig**.

Ugyanakkor felhívjuk a jelentkezők figyelmét, hogy a konferencián elhangzott előadásokat a tavalyihoz hasonlóan szerkesztett változatban is közre szeretnénk adni, ezért arra kérünk minden jelentkezőt, hogy nyár végéig (azaz **2016. augusztus 31-ig**) elektronikus formában küldje el a leendő kötetbe szánt maximum 40.000 karakter hosszúságú tanulmányát az irodalomjegyzékkel együtt, a fentebb említett e-mail címre.

A konferenciát követően egy szerény állófogadásra hívjuk meg előadóinkat és vendégeinket.

Előadóknak megjelenés alkalomhoz illő öltözékben.

A Szervezők